

μᾶς ἐπιτεθῆ οὔτερα ποὺ θάμαστε κουρασμένοι, ἡ τὸν ἀφῆση καὶ τότες ἡ Ἀντάντ νικήτρα νὰ κάνῃ δι, τι θέλει; "Αν πάλι δὲν ἔδηγη, ἀλλὰ κ' ἐμεῖς δὲ δώσουμε βραχίονας στρατὸς καὶ δὲν κουραστοῦμε, ἡ ἀν ἔδηγη μαζὶ καὶ πολεμήσουμε κ' εἰ δύο μᾶς καὶ κουραστοῦμε, γιὰ ποιό λόγο θὰ χρειαστῇ νὰ κάνουμε παραχωρήσεις χωρὶς ὑπόσχεσή μας προκαταβολική, ἀν δὲν πρόσκειται νὰ μᾶς ἔχουμε σημαντική ἡ Ἀντάντ γίται; Κι ἂν εἰν' ἀλήθεια πώς δὲ φωνερώνει ἡ Ἀντάντ τὴ σκέψη της, γιὰ νὰ μὴ κάση σύτ' ἐμᾶς αἴτια τὴ Βουλγαρία, καὶ θὰ γελάσῃ στὸ τέλος ἔναν ἀπ' τοὺς δυό, γιατὶ νὰ μὴν παραδεχτοῦμε δι: θὰ γελάσῃ τὴ Βουργαρία; Κι ἂν δίνουντας ὑπόσχεση καφτή στὴ Βουργαρία είναι νὰ γελάσῃ ἐμᾶς, ἐγλ. ἀν πρόσκειται γίται ἡ Ἀντάντ νὰ μᾶς ἔχουμε σημαντική στὶς παραχωρήσεις, πῶς μποροῦμε τότες νὰ γλυτώσουμε ἀπὸ κενὸ ποὺ φοιδύμαστε εἰτ' ἔδηγουμε εἰτε δὲν ἔδηγουμε; "Ἄφου δὲν εἴμαστ;" Ἐλέστια, θὰ τὸ γλυτώσουμε μόνο ἀν πάγη μὲ τὸν Ἀντάντ ή Βουργαρία, κ' ἐμεῖς μείνουμε οὐδέτεροι καὶ νικήσῃ γίται Γερμανίο. "Αν γίται Ἀντάντ νικήσῃ καὶ τόχει ἀπόρφαση, δὲν τὸ γλυτώσουμε. "Η μῆπως ἐλπίζουμε δι: μὴ βραίνουντας ἐμεῖς, ἀφοῦ δὲ μᾶς ἔξασταλίζουν, θὰ κρατήσουμε στὴν οὐδετερότη καὶ τοὺς τώρα οὐδέτερους, Ἰταλία, Ρουμανία καὶ Βουργαρία, καὶ θὰ κάνουμε νὰ μὴ νικήσῃ γίται Ἀντάντ καὶ νὰ μὴν πάθῃ ἡ ἀκεριεύση μας; "Η, ζταν βγῆ γίται Ἰταλία μοναχή, γίται μὲ τὴ Ρουμανία, δὲ θὰ βγῆ κ' γίται Βουργαρία; Κι αὐτὰ τὰ ἀποθανώτατα ἀν μπορούσανε νὰ γίνουν καὶ είναι μαζὶ βέβαιο δι: νικώντας γίται Γερμανία δὲ θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ κάνουμε τὶς ίδιες γίται γειρότερες παραχωρήσεις, κι ἀκόμη δὲν είναι βέβαιο δι: δὲν ἔχει τάξεις οὐτε θὰ τάξῃ γίται Ἀντάντ τὶς ίδιες παραχωρήσεις ἀπὸ μέρος μας καὶ μόνο σὲ οὐδέτερη Βουργαρία, πάλι δὲ θάτανες ἀλλαγάριαστη ζημιά μας ἔτοι νὰ κάνουμε πνίγοντας τὸ συμφέρο ποὺ μᾶς σπρώγηεις σ' αὐτὴ τὴ συμμαχία, ἀφίνοντας μὰ μοιαζεική εὐκαιρία γιὰ νὰ πιεύσουμε σκεδὲν τελειωτική ἀποκατάσταση;

Μόνο ἀν ἀπολύτως τίπετα δὲν εἶχαμε νὰ κερδίσουμε ἀπὸ τὴ σύμπραξη μὲ τὴν Ἀντάντ, ἐπως ὑποστήριζε ἔχτες γίται «Ν. Ἡμέρα», θὰ είχε λογικότητα τὸ νὰ θέσουμε ἀποκράτητο δρόμο νὰ μᾶς ἔγγυηθούμε πρώτα τὴν ἀκεριεύση τοῦ Κράτους, γιὰ νὰ πορφύρουμε μὲ τὴν ἐγγύη την μελλοντικὸ πόλεμο ἐλληνοβουργάρικο καὶ νάχουμ' ἔτοι: ἔνα κέρδος γιὰ τὴ σύμπραξη μας. Καὶ πάλι: θμως θάταν τοῦτο λογικό, δὲν είναι βέβαιο πὼς δὲ θὰ μᾶς ἀναγκάσῃ γίται Ἀντάντ γίται ίδια σὲ παραχωρήσεις ποὺ θὰ τάξῃ. Είναι θμως πιστεύομε δι: δὲ θάχουμε κανένα κέρδος ἀπ' τὴ σύμπραξη; "Ἐπειδὴ δὲ μᾶς παρουσιάζουν τὸν τούρκικο μπακλαδᾶς μοιρασμένο στὸ ταψί, αὐτὸ σημαίνει δι: θὰ μείνη δ μπακλαδᾶς ἀπειραγτος γίται δὲν μόνο ἐμεῖς δὲ θὰ γευτοῦμε; Μ' ἀν μοιραστῇ, κ' ἐμεῖς δὲ λάθουμε μέρος;

Μακάρι νὰ μᾶς δώσουν δχι μιά, μὰ χλιες ἐγγυήσεις νὰ μὴ δώσουμε οὐτε πιθανή γῆς στοὺς Βουργάρους. Είμαστε σύμφωνοι δλοι οἱ Ἑλληνες κι δ Βενιζέ-

λος πρώτος. Μ' ἀν δὲ μᾶς δώσουν; Θὰ τὸ ζητᾶμε ὡς δρα ἀποκράτητο καὶ θὰ καθόμαστ' ἔτοι; Καὶ τὸ γειρότερο, θὰ κηρύγγουμε κ' ἔχτρικὲς τὶς Δυνάμεις ποὺ ζητᾶμε γιὰ συμβάχους καὶ τὶς ἔχουμε προστάτες καὶ μᾶς ἔχουνε στὸ χέρι; Είμαστε καλά;

Εύχομαστε καλὴ φώτιση.

28.4.915

Ο ΛΛΕΡΦΟΣ ΜΟΥ Ο ΓΙΑΝΝΗΣ

ΟΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΣ ΜΑΣ

Οι διπλωματικὲς ἐνέργειες ποὺ βγήκαν στὸ φανερὸ τὶς τελευτοὶς μέρες δικαίωσκαν, πιστεύω, διεξ ὑποθέσεις κάνωμε στὰ δύο ἀριθμοὺς ποὺ δημοσιεύτηκαν στοὺς ἀριθμοὺς 604 καὶ 605 τοῦ «Νουμά». Καὶ θαυμάζει κάνενας μὲ τὴν κακοποιία τῶν βενιζελικῶν ἐφρημερίδων ιδιαίτερα τῶν νεοβαρτισμένων ποὺ ἀπ' τὴ μὲν μεριὰ δι: αλαλούν πῶς τὸ νὰ παριστάνεται γίται Ἀντάντ ἐκβιαστής τῆς Ἐλλάδας είναι συκεφαντίσ μὲ σκοπὸ νὰ ἀλαττώσει τὶς συμπάθειες τοῦ λαοῦ σ' αὐτήν— ἀπ' τὴν ἀλλγ. θμως μεριὰ βρίσκουν πῶς γίται ἔξεδό μας ἀπ' τὴν οὐδετερότητα είναι ΗΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΓΚΗ οὐφ' γίται τελει γίται Ἐλλάδες καὶ γίται μετὰ τὴν Λιμνον, τὴν Τένεδον, τὴν Σ. έκθουν καὶ τὴν Σκύρον πρόσκειται γίται νὰ ἔκπληκτη γίται εἰς τὴν Μυτιλήνην δι: καταλήψεως καὶ ταῦτας διὸ τὸ σχελογαλλικὸ στόλου» (Ν. Ἐλλάς τῆς 17 Ἀπρ.). καὶ γίται γίται μέλλει νὰ ἔξιγκη μέχρι γοητευτικῆσεως ὑπὸ τῶν Συμμάχων τῆς Ηθοστολογίας καὶ τῶν Μακεδονικῶν συγχεινωνιών διὸ τὴν σχεδιαζόμενην σερβομαρχορδουνιωτικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τὴν Αύστριας, ρογήθουντος καὶ τρίματος ἀγγλογαλλικοῦ στρατοῦ» (Ν. Ἐλλάς τῆς 24 Ἀπρ. φύλ. 586). "Αν οἱ λέξεις δὲν ἔχουν χάσει καρμικὴ σημασία καὶ δι: γίται καλὴ πίστη, δὲν ἔξαφανίστηκε ὀλότελα ἀπ' τὸν τόπο αὐτὸν γίται πολιτικὴ ἐκείνη ἀνάγκη θὰ πει πῶς είτε γιὰ νὰ μᾶς μεγχαλώσουν μὲ τὸ στανίδ (ὑπάρχουνε μωροὶ ποὺ τὸ πιστεύουν κι: οὐτό!) είτε γιὰ νὰ κάνουν τὴ δουλειά τους οἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ βέβαιως μᾶς ἐκβιάζουν μὲ παραβίαση τῆς οὐδετερότητάς μαζὶ δὲν πολεμήσουμε μαζὶ τους, οἱ ίδιες Δυνάμεις ποὺ δὲν εύρισκουν λέξεις νὰ ἐκφράσουν τὴν ἀγανάκτησή τους διαν γίται Ἀγριανία ἔξασταλίζοντας στὸ Βέλγιο τὴν ἀκεραιότητα του δι: δὲν παραστίσας ἀντίσταση ἐπειτα κι ἀπ' αὐτὴ ἀκόμη τὴν ἀντίστασή του στὴ Λιέγη (καίτα βελγικὴ γκρίζα βίδλο ἔνδο Berger Levrault νούμερο 201 σελ. 333 ἀκόλ. νούμ. 333 σελ. 337 καὶ ίδιως νούμ. 601 καὶ 602 σελ. 97 καὶ 1001 κ. ἀκόλ.), γίται Ἀγγλία ποὺ πήρε τὴν παραβίαση του Βελγίου τόσο κατάκαρδα ποὺ ἔχανε γι' αὐτὴ τὸν πόλεμο τῆς Γερμανίας (!!). Κ' οὔτερ' ἀπ' αὐτὰ μποροῦν νὰ μιλούν γιὰ φιλικὰ αιστήματα πρές τὰς Ηπειροτίδας Δυνάμεις» (Ν. Ἐλλάς τῆς 25 Ἀπρ. παρ. 19 αφάκι «θὰ ἔχη τὸ θάρρος») — νὰ τὴ χαιρόμαστε τέτοια προστασία! —

με στη μία πλευρά της πόλης
οι βασικοί οικισμοί της πόλης.
Δυνάμει, απλώντας την πλ-
κού της, διαδικαστικά προσεχεί,
το συγκριτικό αναλυτικό
είτε σήμερα σ' χωρος ήδη παλαιό
πλάνω, απέναντι από την πόλη, που
έως να διαπλαστείται σε ένα
παλαιό κορμάτιο της πόλης παλαιό
να γίνει την πόλη της παλαιότητας.

διμερεῖς τοῦ Λαζαρέτου καὶ πόροι
καὶ τοῦ προστάτου τοῦ θεοῦ σταύρου την
γὰρ καὶ μετεροῦν τὰ τραύματα τῆς Ιεραλία

Βουλγαρία τήν Ιταλία, λέγοντας της «έλα,
χλλιώς θὰ τὰ πάρει η Ἐλλάδα ὅσα σοῦ ἀρέσει
κάρεις», τὴν Βουλγαρία, λέγοντας της «έλα καὶ θὰ
σὺ δώσουμε καὶ τὴ σερβικὴ καὶ τὴν ἀνατολικὴ Ἐλλη-
νικὴ Μακεδονία». Κι' ὅταν γίνει η μαιρασιά θὰ πά-
ρουμε ἵσως κανένα κόκκαλο στὴ Μικρασία καὶ στὴν
Ἀλβανία μὲρι γι' ἀντάλλαγμα θὰ δώσουμε τὴν Ἀνατο-
λικὴ Μακεδονία—ἀπόφαση ποὺ πρέπει καὶ εἴμα-
στε ὑποχρεωμένοι νὰ ἐκτελέσουμε ἀν μετέχουμε
στὸν πόλεμο καὶ στὸ συνέδριο τῆς εἰρήνης. Π' αὐτὰ
δὲ μένει κακμιὰ ἀμφιβολία ὥστερ ἀπ' τὸ ἀναμφισβή-
τητα γεγονότα 1, πὼς διώηραν ἀσρίστες ὑποσχέσεις
γιὰ παραχωρήσεις στὴ παράλια τῆς Μικρασίας, χωρὶς
ὅμως νὰ μάζε δηλώσουν κατηγορητικὰ οὕτε καν τὴν
ἀπόφασή τους νὰ διαμελίσουν τὴ Μικρασία—
πρᾶμα ποὺ διάβολε μπορεύσαν νὰ τὸ δηλώσουν ἀν
πραγματικὰ τέσχοιν ἀπειφασισμένο (Ν. Ἡμέρα τῆς 17
Απρ. κύριο ἥρηρο καὶ τῆς 16 Απρ. στὴ σελ. !!) 2,
πὼς δὲ μᾶς ἔξασφαλίζουν τὴν ἀκεραιότητά μας οὕτε
ἀπὸ τὸν ἁνυτὸ τους, οὕτε γιὰ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ
κιλεσει η εἰρήνη γιὰ νὰ μήν ἀπέλπισουν τὴ Βουλγα-
ρία (!) (Ἐσπερινή, τῆς 25 Απρ. ἡμιεπίσημα).

Αὐτὰ μᾶς λέν ή, σωτότερα δὲ μᾶς λέν, αὐτὰ μᾶς δί-
νουν ή, σωτότερα μᾶς παίρνουν διν πολεμήσουμε μαξύ
τους. Τι κιντυνεύουμε διν δὲν πολεμήσουμε; Πρώτα νὴ
μήν πάρουμε ζσα θή είχαμε τὴν ςόριστη ἐπίδια νὰ
πάρουμε πάει καλά. Πιστεύω πώς δύσκολα ἔνα Κρά-
τος θάκανε τέτοιο παιχνίδι γὰ βάλει στὰ χαρτιὰ θλη
του τὴν υπόσταση γιὰ άδεέαια διπωσδήποτε δύμας
δχι πολὺν δξιόλογα κέρδη. Δεύτερο, νὰ προειλκύ-
σουν τι, Βουλγαρία μὲ τὴν υπόσχεση πώς θ' ἀναθεω-
ρήσουν τὴ συνθήκη του Βουκουρεστιοῦ δίγοντάς της
τὴν Ἀνατολική Μακεδονία. "Αν καλ μᾶς φάνεται δύ-
σκολο νὰ γελαστεῖ η Βουλγαρία μὲ μιὰ τέτοια υπό-
σχεση μόνο, λογαριάζοντας καλ τὴ γερμανική ἐπιρροή
ἀπάνω της—διπωσδήποτε διν παρασυρθεῖ θάχει: Ισως
ἔνα χαρτὶ γιὰ νὰ μᾶς πάρει τὴν Ἀνατολική Μακεδο-
νία, χαρτὶ μὴ υποχρεωτικὸ γιὰ μᾶς, διπως στὴν πε-
ρίπτωση που θή διατυπωνότανε do ut des. χαρτὶ ἐπο-
μένων που θή ἐπρεπε μὲ τὶς δυνάμεις της νὰ ἐκτε-

Από την περιοδο της ομάδας στην Ελλάς έπικληθασκούν. Τότες
είχαν δε επιτύχει την απόφαση να μεταβούν από την Κορέα σε
την Γουργκα και ήταν συντοποροι.

Εποιηθεστά σ' αδελφές της σχέψεις θά μας ξέρουν
οι έκλογές. Μ' δλο τὸ βενιζελικὸ φανατισμὸ ποὺ ὑπάρ-
γει—έλπιζουμε πώς τὸ βενιζελικὸ κόμισα δὲ θὰ θελή-
σει νὰ τὸν ἔκμεταλλευτεί βγαίνεντας μὲ πρόγραμμα
ἔξωτερικὸ ἀντίθετο μὲ τὴν τακτικὴν ποὺ ἡ σημερινὴ,
Κυβέρνηση ἀκολουθάει, γιατὶ θὰ είναι: μεγάλες οἱ εὐ-
θύνες του ἀν φέρνοντας πλειοναργφωία θελήσει νὰ τὸ
ἐκτελέσει καὶ μεγάλη, ἡ ντροπή του ἢν ἀναγκαστεῖ νὰ
ἔχεικολουθήσει τὴν τωρινὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους. Ἐγει-
δημως ὄπωσδήποτε, νομίζουμε, καθήκον κάθε ρωμαϊκὸς ἔκ-
λογέας, ξεγνώντας γιατὶ μιὰ στιγμὴ τὴ βενιζελικὴ θρη-
σκεία νὰ ὑποστηρίξει τὴν πολιτική, τῆς ἀκεραιότητας
καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Κράτους. Η ἔξωτερικὴ πο-
λιτική, τὸ ξαναφωνᾶζουμε, είναι: σήμερα τὸ δευτερό-
τερο. Τὰ ὅργια τοῦ παλιοκομματισμοῦ ποὺ ἔλοι μας
βλέπουμε μὲ συντριβή—μποροῦμε αὖρις μὲ τὸ καλὸ σὸν
περάσει: ἡ ἔξωτερικὴ, μπόρια νὰ τὸν σταματήσουμε. Τι,
φαυλοκρατικὴ Κυβέρνηση, μποροῦμε αὖρις νὰ τὴν
ρίζουμε. Μά κι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ θυσιάσουμε τὴν ἀκε-
ραιότητά μας καὶ τὴν τιμήν μας Φῶν Κράτος ἐλεύθερο
κι: ἀνεξάρτητο. Μπροστὲν στὴν ἰδέαν αὐτῆς, πρέπει νὰ σω-
πάζει κάθε κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς καὶ μὲ μιὰ φωνὴ,
ὁ Ἑλληνικὸς λαός νὰ σειζει: πώς στοὺς ἐκδιασμοὺς ή ἀ-
παντήσει, ξανασέρισκοντας παλιοὺς διξιχαμένους γρό-
νους, μ' ἔνα «μολὼν λαβέ».

26.4.15.

A. TPAN(Ω)

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Ὁ «Νομὸς» ἀπὸ τὸ ἐργόμενο φύλλῳ θὰ ποιητέσται μόνο στὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου· Κονιάρδα (Σταδίου 42) καὶ στὸ ἐφομεριζοπωλεῖο Γιαννοπόντηον (Πανεπιστημίου 81) στὰ Χαντεῖα· ὅπερ εἰ διαγνωδήσεις γιας στὰ δυὸ αὐτὰ κέντρα ποέπει νὰ ζητάνε τὸ φύλλο.

— Στὸ ἐρχόμενο φύλλῳ θὰ δημοσιεψουμε ἓνα ἄρθρο τοῦ Γαύδου Ὁρενίθη, ποὺναι σὰν ἀπάντηση στὴν κριτική τοῦ περασμένου φύλλου γιὰ τὰ Διηγῆματα τοῦ κ. Λ. Καμπούρογλου.